

ການບໍລິຫານໃນເວລາເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ອຍ

1. ການເຈັບເປັນຫລິການຕິດເຊື້ອຈະພາໃຫ້ເກີດການປ່ຽນ ແປ່ງຂຶ້ນກັບການນຳນັ້າຕານ (ກລູໂຄສ)ໄປໃຊ້ຂອງ ຂາຍ ກາຍ. ການເຈັບໄຂ້ອາດລົບກວນຄວາມສິນດູນລະຫວ່າງ ອາຫານ, ການອອກກຳລັງກາຍເປັນປະ ຈຳ ແລະການໃຊ້ ຢ່າຮັກສາພະຍາດເບົາຫວານ. ຜູ້ທີ່ເປັນພະຍາດເບົາຫວານ ສາມາດສ້າງນຳຕານໃນເລືອດ ປະລິມານສູງຫລາຍໄດ້ ເນື່ອງຈາກການເຈັບປ່ອຍຫລິການຕິດເຊື້ອ.
2. ຂັ້ນສໍາຄັນແມ່ນຈະຕ້ອງວາງແຜ່ນສານເຝື່ອນໍາໄປໃຊ້ໃນວັນ ທີ່ທ່ານເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ອຍ!
 - A. ຢ່າຢຸດຮັບປະທານຢ່າຂອງທ່ານ - ອິນຊີວລິນ ຫລື ຢ່າເມັດ. ທ່ານຈະຕ້ອງຮັບປະທານຢ່າໃນຂມາດ ປຶກກະຕິ ເວັນແຕ່ວ່າທ່ານໜີ ທີ່ຮັກສາຕົວທ່ານໄດ້ສ້າງປ່ຽນຂະໜາດ ຢ່າທີ່ແນະນໍາໃຊ້.
 - B. ໃຫ້ກວດເລື້ອຍໆ ຫລາຍກວ່າເດີນ - ກວດນຳຕານໃນ ເລືອດຂອງທ່ານທຸກ 4 ຊົ່ວໂມງເມື່ອທ່ານ ເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ອຍ. ໃຫ້ກວດຫາສານຈຳພວກ Ketone ໃນນໍ້າຢ່ວຂອງທ່ານ ໃນກໍລະນີ ທ່ານເປັນ ພະຍາດເບົາຫວານ Type 1.
 - C. ດິນຂອງແຫລວໃຫ້ຫລາຍ - ຂັ້ນສໍາຄັນຫລາຍແມ່ນຈະ ຕ້ອງທີ່ດີແທນຂອງແຫລວທີ່ສູນຫາຍເນື່ອງ ຈາກການຮາກ, ຖອກທອງ ຫລື ໄຂ້. ໃຫ້ດິນນຳ, ນໍ້າຊາ, ນໍ້າແກງຈອກໃຫຍ່ ຫລື ຂອງແຫລວຊະນິດ ອື່ນທຸກຊ່ວ່າໂນງ. ໃນລະຫວ່າງການ ເຈັບປ່ອຍ, ອາຫານທີ່ກິນລົງໄປໂໂດຍ່າຍ ເຊັ່ນ ນໍ້າແກງ ຊຸບ, ນໍ້າໝາກໄມ້ ແລະເຄື່ອງດິນໄຮ້ສຸຮາແບບທຳມະດາສາ ມາດທີ່ດີແທນຄາບອາຫານທຳມະດາຂອງ ທ່ານໄດ້.
 - D. ຜັກຜ່ອນ - ເວລາເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ອຍຈະບໍ່ອອກກຳລັງກາຍ ດີກວ່າ.
 - E. ຮັບປະທານອາຫານຢ່າງບໍ່ຂາດລະຍະ - ຖ້າຫາກວ່າ ທ່ານບໍ່ສາມາດຮັບປະທານອາຫານຕາມປຶກກະ ຕິໄດ້, ອາ ຖ້ານຊື້ນິດຕາງໆ ທີ່ກິນລົງໄປໂໂດຍ່າຍ ເຊັ່ນ ນໍ້າແກງຊຸບ, ວຸນ, ນໍ້າໝາກໄມ້ ແລະເຄື່ອງ ດິນໄຮ້ສຸຮາແບບທຳມະດາ (ບໍ່ແມ່ນແບບປາສຈາກນຳຕານ) ສາມາດທີ່ດີແທນຄາບອາຫານທຳມະດາຂອງ ທ່ານໄດ້.
3. ໃຫ້ໂທໄປຫາທ່ານໜີຮັກສາຕົວທ່ານຫລິນາງໝີໃນກໍລະ ມີທີ່ເຫດການໄດ້ນີ້ ຕໍ່ໄປນີ້ເກີດຂຶ້ນ :
 - A. ຖ້າທ່ານຮາກແລະກິນເຂົ້າບໍ່ລົງ
 - B. ຖ້າຄ່າຂອງນຳຕານທີ່ອ່ານໄດ້ໃນເລືອດຂອງທ່ານ ແມ່ນ 300 mg/dL ຫລາຍກວ່າ 2 ເທື່ອຕິດຕໍ່ກັນ.
 - C. ຖ້າທ່ານມີສານຈຳພວກ Ketone ໃດ້ ໃນນໍ້າຢ່ວຂອງທ່ານ (ແລະທ່ານເປັນພະຍາດເບົາຫວານ Type 1)
 - D. ຖ້າທ່ານເປັນໄຂ້ສູງຕັ້ງແຕ່ 101°F ຂຶ້ນໄປ

